కథా నిలయం
2064
శ్రీకాకుళం

మంచివాడు

సిగరెట్టు తాగుతూ స్నేహితుడితో కులాసాగా కబుర్లు చెబుతూ విజయవాడ రైల్వే ప్లాట్ ఫారంమీద నిల్చుని వున్నాడు రామారావు. అతని స్నేహితుడు రంగనాథం మద్రాసు వెళ్తున్నాడు.

వెనకనుంచి భుజంమీద చేయిపడటంతో ఉలిక్కిపడి వెనక్కి తిరిగి చూశాడు రామారావు.

బాగా మాసిపోయిన పైజమా లాల్చీలో వున్న వ్యక్తిని చూసి ముఖం చిట్లించుకున్నాడు రామారావు.

"నేను గుర్తున్నానా?" రామంముఖంలోకి లోతుగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు ఆవ్యక్తి

"లేదు." నిర్లక్ష్యంగా జవాబిచ్చాడు రామం.

"నా పేరు గోపాలం. ఐదు సంవత్సరాల క్రితం ఇదే ప్లాటుఫారంమీద కలుసుకున్నాం." రామంకళ్ళలోకి గుచ్చి చూశాడు గోపాలం.

రామారావు వెన్నెముకలో ఏదో జరజర పాకినట్లయింది. కళ్ళల్లో భయం, అరచేతుల్లో చెమట్లు పట్టాయి.

"గుర్తులేదా? ఇంకా చెప్పమన్నారా ..." అటూం ఆగి ముఖంలోకి చూశాడు.

రామారావు తడబడుతూ స్నేహితునివైపుచూశాడు అతను అక్కడలేడు. దూరంగా బుక్‌స్టాల్ దగ్గిర నిల్చుని వున్నాడు.

"మీరు పొరబడి వుంటారు. నేను మిమ్మల్ని ఇంతకు ముందెప్పుడూ చూళ్లేను." తనలో కలిగిన తడబాటును పైకి కనబడనీయకుండా అన్నాడు రామం.

"మీ పేరు రామంకాదూ! మీలో పెద్ద మార్పేమీ లేదు. నాలో చాలా మార్పువచ్చింది. అందుకే గుర్తించ లేదనుకుంటాను."

"కాదు...నా పేరు రామం కాదు... వేంకటేశ్వర్లు." అన్నాడు రామం పాఠం అప్పగించినట్టు.

గోపాలం ఆశ్చర్యంగా రామం కళ్ళల్లోకి చూశాడు. రామం ప్రక్కకు చూడసాగాడు.

"నేనే పొరపడి వుంటాను. మనిషిని పోలిన మనుషు లుంటారు." సాలోచనగా అన్నాడు గోపాలం.

"అవునవును. అప్పుడప్పుడు మనం పొరపాటు పడు తుంటాం" కొంత రిలీఫ్‌గా ఫీలవుతూ అన్నాడు రామం.

గోపాలం అదోలా నవ్వాడు. రామం గతుక్కు మన్నాడు.

"బండీ రావటానికి చాలా టైంవుంది. కాఫీ తాగుదాం వస్తారా?"

"వద్దు. మీరు తాగండి ఇప్పుడే నేనూ నా స్నేహితుడూ తాగాం." అన్నాడు రామం.

"మర్యాదకు పిల్చాను. నా దగ్గర డబ్బులుకూడా లేవులెండి. కాఫీతాగి వస్తాను." అంటూ గోపాలం రెస్టారెంటులోకి వెళ్ళాడు.

అలా వెళ్తున్న గోపాలాన్ని చూస్తూనిలబడిపోయాడు రామం.

మళ్ళీ వస్తాడేమో? తను వెళ్ళిపోతే? బండి వచ్చేవరకూ వుండకుండా వెళ్ళిపోతే తన స్నేహితుడు ఏమనుకుంటాడూ?

అతను తనను గుర్తు పట్టలేదుగా? భయం ఎందుకూ?

ఎలాంటి వాడు ఎలా అయిపోయాడు? ఎంత ఉత్సాహంగా కన్పించాడు ఆరోజు? నీట్ గా డ్రెస్ చేసుకొని వున్నాడు. దుర్వ్యసనాలు వున్నవాళ్ళగతి ఇంతే!

ఆ రోజు ... ఐదేళ్ళనాడు ... తను అంతరాత్మ పీకనొక్కి స్మృతి పేటికలో అట్టడుగున గుప్త పరిచిన ఆరోజు... మళ్ళీ కళ్ళముందు కొచ్చి నిల్చింది.

"ఒరేయ్ రామం! జాగ్రత్తరా! నాలుగు వేలు భద్రంగా తీసికెళ్ళి మామయ్యకివ్వు. రైల్లో నిద్రపోకు. అసలే రోజులు బాగాలేవు" హెచ్చరించాడు తండ్రి గుడివాడ బస్ స్టాండ్ లో.

రామారావుకు అసలే గుండెలు పీచు పీచు మంటున్నాయి. అంతడబ్బు దగ్గిర పెట్టుకొని ప్రయాణం చేయ్యా

లంటే భయంగావుంది. తండ్రి హెచ్చరికలు మరీ చిరాకు కలిగించాయి.

"సరేలే! ఇక నువ్వెళ్ళు!" విసుక్కున్నాడు రామం.

"వెళ్తాలే! బస్ రానీయ్."

రామానికి మహా చిరాగ్గావుంది.

"రైల్లో జాగ్రత్త..."

"అబ్బబ్బ! ఊరుకో నాన్నా!" అంటూ ఎవరైనా వింటున్నారేమోనని చుట్టూ చూశాడు. ఎవరి గొడవలో వాళ్ళున్నారు. కొద్ది దూరంలో టిప్‌టాప్‌గా డ్రెస్ చేసుకున్న ఒక యువకుడు సిగరెట్టు తాగుతూ రామంకేసి చూశాడు. రామం గతుక్కుమన్నాడు. వాడు తనకేసి ఎందుకు చూస్తున్నట్టు? నాన్న చెప్పడం విన్నాడేమో?

బస్ వచ్చింది. రామం బస్ ఎక్కి కూర్చున్నాడు. మరోసారి హెచ్చరించి తండ్రి వెళ్ళిపోయాడు. రామం కోటు కిందగా పర్సు మీదనుంచి బనీన్ జేబు తడిమి చూసుకున్నాడు.

బనీన్ జేబులో నాలుగువేలు పెట్టి పిన్ను పెట్టుకున్నాడు పర్సు మీదనుంచి ఎత్తుగా కన్పిస్తుందనే భయంతో కోటు వేసుకున్నాడు. అయినా భయంగానే వుంది. జేబులు కత్తిరించే వాళ్ళ ప్రావీణ్యత గురించి ఎన్నో కథలు విన్నాడు రామారావు.

"ఎంతనా కాని?"

రామం ఉలిక్కిపడ్డాడు. ప్రక్కకు చూశాడు. తన ప్రక్కన కూర్చున్న వ్యక్తిని చూసి నీరు కారిపోడు. వీడు ... తనను బస్సుస్టాండ్‌లో గమనిస్తూ నిల్చున్నాడు ఇప్పుడు పక్కన చేరాడు. తన దగ్గిర పెద్దమొత్తం వున్నట్టు వాసన పట్టినట్టు వున్నాడు. నాన్నమరీ! చుట్టూ వున్న మనుషుల్ని చూడకుండా ఒకటే హెచ్చరికలుచేశాడు.

"మాట్లాడరేం?"

"ఒంగోలు వెళ్ళాలి హైదరాబాద్ మద్రాసు ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో" తీరా నిజం చెప్పినందుకు తననుతానే తిట్టుకున్నాడు.

"నేనూ గూడూరు వెళ్ళాలి. ఫర్వాలేదు తోడు దొరికారు. బోర్ కొట్టకుండా కబుర్లు చెప్పుకోవచ్చు" అన్నాడు ఆవ్యక్తి.

సందేహంలేదు. వీడు తనను వెంబడిస్తున్నాడు. హే భగవాన్ నన్ను ఈ దుర్మార్గుడి బారినుంచి రక్షించే భారం నీదే. అతను మాట్లాడుతూనే వున్నాడు. రామం "ఆc ఊc" అంటూ యీదాలాపంగా కూర్చున్నాడు.

ఇద్దరూ బస్సు దిగారు.

అతను రిక్షా పిల్చాడు. రామం మరో రిక్షా పిలుస్తూ వుంటే "ఎందుకండీ రెండురిక్షాలు దండగ! ఎక్కండి!" అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

రామం గుండెలు కొట్టుకున్నాయి. "జేబు కత్తిరించే ప్రయత్నంలోనే వున్నాడు. దొంగరాస్కెల్, పైకిఎంత

మర్యాదస్తుడిలా కన్పిస్తున్నాడో!" అనుకుంటూనే రామం రిక్షా ఎక్కాడు.

"మీ పేరు?" రిక్షాలో కూర్చుని అడిగాడు ఆవ్యక్తి

"రామం!"

"నాపేరు గోపాలం!" చెప్పాడు అడక్కుండానే.

దొంగలు నిజమైన పేరు చెప్పరు. వీడి పేరు గోపాలం అయివుండదు. దొంగ వెధవ. దొంగపేరు చెప్పాడు.

"అసలే ఉక్కగా వుంటే ఆ కోటుందుకండి? తీసి పట్టుకోవచ్చుగా?" అన్నాడు గోపాలం.

"అమ్మ రాస్కెల్! జేబుకత్తిరించడానికి కోటుఅడ్డంగా వుందా? నాకామాత్రం తెలివితేటలు లేవనుకోకు? నేను చస్తే కోటువిప్పను!" అనుకొని "నాకేం ఉక్కగాలేదు." అన్నాడు రామం.

గోపాలం మెడతిప్పి ప్రక్కన కూర్చునివున్న రామం ముఖంలోకి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఎట్లా చూస్తున్నాడో వెధవ తన ప్లానులో పడ లేదని!"

ఇద్దరూ రిక్షాదిగారు. రామం రిక్షాకు సగంచార్జి ఇవ్వబోతే "వుంచండి" వడ్డీతోసహా వసూలు చేసుకుంటాను." అని నవ్వుతూ రిక్షావాడికి డబ్బు ఇచ్చాడు గోపాలం.

రామం శరీరంలో చలి కుదుపు కలిగింది. "వడ్డీతో సహా వసూలు చేసుకుంటాడట. జేబు కొట్టేస్తానని ఎంత

ధైర్యంగా చెబుతున్నాడూ?" రామం కోటు కిందగావున్న బనీన్ జేబు తడిమి చూసుకున్నాడు. చేతికి ఎత్తుగా తగిలి రిలీఫ్‌గా నిట్టూర్చాడు.

కౌంటర్ దగ్గిర ఇద్దరూ నిల్చున్నారు. గోపాలం ముందు నిల్చున్నాడు. టికెట్లుకొని "పదండి వెళ్దాం!" అన్నాడు.

"టికెట్?"

"నేను కొన్నాను."

"దొంగవేషాలు! నమ్మకం కలిగించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. ఎంతో కాలంగా పరిచయం వున్నట్టు కలేసుకుంటున్నాడు. వాడి టక్కరి ఎత్తులు తనకు అర్థం కావడం లేదనుకున్నాడు."

కోటు జేబులో వేరుగా పెట్టిన డబ్బులోనుంచి లెక్క చూసి ఇచ్చేశాడు గోపాలం వద్దన్నా వినకుండా.

బండి గంటలేటని తెలిసింది. కనీసం మరో మూడు గంటలయినా స్టేషన్‌లో పడివుండాలి.

"ఇప్పటినుంచే స్టేషన్‌లో ఏం చేస్తాం? రండి! టీ. తాగుదాం" అంటూ గోపాలం స్టేషన్‌కు ఎదురుగావున్న బార్‌లోకి దారితీశాడు. రామం అయిష్టంగానే అతన్ని అనుసరించాడు.

"ఏంసార్! ఈ మధ్య కన్పించడంలేదు?" గోపాలాన్ని బేరర్ నవ్వుతూ పలకరించాడు.

"అవును! చాలా కాలం అయింది. రెండు టీ స్పెషల్!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

రామం ఆలోచనలో పడ్డాడు. ఈ బేరర్ గాడూ వీడూ కలిసి తనను ఏమైనా చేస్తే ఇంత మంది మధ్య పబ్లిగ్గా ఏం చేస్తార్లే

"సిగరెట్ కాలుస్తారా ?"

కాల్చాలని ఉన్నా "వద్దు!" అన్నాడు రామం. వీడ్నెవరు నమ్మేది! ఆ సిగరెట్లో ఏ మత్తు పదార్థమో వున్నా వుండొచ్చు.

బేరర్ టీ తెచ్చి ఇద్దరిముందూ పెట్టాడు.

"స్పెషల్!" అన్నాడు! వాడునవ్వాడు. కోడ్ భాషలా వుంది. తన ముందు వున్న కప్పులో తప్పక ఏదో కలిపేవుంటాడు. గోపాలం బేరర్తో మాట్లాడుతున్నాడు. సమయం చూసి తనకప్పు గోపాలంముందు పెట్టి రెండోది తను తీసుకున్నాడు.

"తాగండి! స్పెషల్ టీ!" నవ్వుతూ అన్నాడు గోపాలం.

తను కప్పులు మార్చింది గమనించినట్టున్నాడు. కాలాం తకుడు.

గోపాలం తన ముందు వున్న కప్పు తీసుకొని, టీ తాగుతూ వుంటే రామం ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"పెళ్ళయిందా?"

"అయింది ఒక పిల్లవాడు కూడా?" భార్యాబిడ్డల రూపాలు కళ్ళకు కన్పించగా ఉత్సాహంగా అన్నాడు రామం

"ఉద్యోగం చేస్తున్నారా?"

"లేదు. బి. ఏ. పాసయాను. వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నాను."

"ఒంగోలు పనిమీద వెళ్తున్నారా?"

"సంతలో ముర్రా బర్రెల్ని కొనడానికి వెళ్తున్నాను" అని చెప్పబోయి మానేశాడు. "పనేంలేదు. మామయ్యకు సుస్తీగా వుంటే చూట్టానికి వెళ్తున్నాను" అన్నాడు.

"మీకు పెళ్ళయిందా?" రామం మొదటిసారిగా ప్రశ్నించాడు గోపాలాన్ని.

అయింది. ఒక లక్షాధికారి కూతుర్ని లేపుకొచ్చి రిజిష్టర్ మారేజ్ చేసుకున్నాను."

రామం గోపాలం ముఖంలోకి నిరసనగా చూశాడు. ఎంతకైనా తెగించినవాడే! అనుకున్నాడు.

"నేను బ్యాంక్ లో పని చేస్తున్నాను."

"కోయ్ రా నాయనా కోయ్" అడక్కుండానే బ్యాంకులో ఉద్యోగం అని చెప్తున్నాడు. తను ఇలాంటి వేలు ఎన్నో రోజులు చూస్తాననీ, డబ్బంటే తనకు లక్ష్యం లేదనీ నన్ను ఇంప్రెస్ చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు చిట్టినాయన! నాకు బొత్తిగా బుర్ర లేదనుకుంటున్నాడు!

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?"

రామం తృళ్ళిపడ్డాడు చేతిలో వున్న కప్పులో టీ వొలికింది. చెయ్యి చురుక్కుమంది.

"చెమట్లు కారి పోతున్నా ఆ కోటు విప్పరేం? మిమ్మల్ని చూస్తుంటే నాకు బాధగా వుంది." గోపాలం అన్నాడు.

"వుంటుంది! వుంటుంది! ఎందుకుండదూ బాధగా? నీకు కావలసింది నేను వేసిన కోటు విప్పడమేగా? నేను ఆ మాత్రం గ్రహించలేదు అనుకోకు." అనుకున్నాడు. పైకి సమాధానం ఇవ్వలేదు.

"మీకు డ్రింకు తీసుకునే అలవాటుందా?"

"అమ్మబిడ్డా! తాగించాలని చూస్తున్నావా?"

తాగాలని వున్నా "లేదు నాకు అలవాటు లేదు" అబద్ధం ఆడేశాడు రామం.

"మీరు చాలా బుద్ధిమంతుడిలా వున్నారు?"

"నాకు చెడు అలవాట్లేమీ లేవు" గర్వంగా అన్నాడు రామం"

"నాకు అన్ని చెడు అలవాట్లూ వున్నాయ్. తాగు తాను, అందుబాటులో వున్న ఆడవాళ్ళను వదిలి పెట్టను. నా భార్య పరాయి మగవాడితో తిరుగుతానంటే చస్తే ఒప్పుకోను. మీలా మంచి అలవాట్లతో మనిషి ఎలా జీవిస్తాడో నాకు తెలియదు. గతాన్ని తల్చుకుంటూ, భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచిస్తూ బతకలేను. వర్తమానంలో జీవిస్తాను. ప్రతిక్షణం జీవిస్తాను" విస్కీ గ్లాసు ఖాళీ చేశాడు.

రెండో గ్లాసు కూడా పూర్తి కావస్తోంది. కబుర్లు చెప్తూ, మధ్య మధ్య కూనిరాగం తీస్తూ త్రాగుతున్నాడు.

ఏమిటి? అంత తాగేస్తున్నాడు? అంత డబ్బు అతని దగ్గర వుందా?

గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు కళ్ళు మత్తుగా వాలి పోతున్నాయ్ ముఖం ఎర్రబడింది.

"ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే? మరో గ్లాసు కొట్టేడంటే గుర్రం ఎక్కేస్తాడు ఇక వాడి బొంద వాడు ఏన్నేం చేస్తాడు?" ఆలోచనలో పడ్డాడు రామం.

"నా... నా ... భార్య ... చాలా ... మంచిది నా కోసం కులం ... ధనం అన్నీ వదిలేసుకుంది. నేనేం చేసినా సహిస్తుంది ..."

"అబ్బాయిగారి పని సగం అయిపోయింది. మరో గ్లాసు తాగుతారా? డబ్బుకు వెనుకాడకండి నా దగ్గర వుంది ఇస్తాను" అన్నాడు రామం ఉత్సాహంగా.

గోపాలం రామం ముఖంలోకి చూశాడు.

"డబ్బు నా దగ్గర కూడా వుంది. మూడు వేలకు పైనే ఉంది. ఇంత మొత్తం దగ్గిర పెట్టుకొని ఇవాళ తాగ కూడదనే అనుకున్నాను. కాని ఉండలేక పోయాను. ఇందులో వున్న హాయి మీకు అర్థంకాదు. మీ లాంటి వాళ్ళను చూస్తుంటే నాకు జాలి వేస్తుంది. తాగడం వల్ల కొన్ని నష్టాలు లేకపోలేదు. అప్పుడప్పుడు వాచి, పెన్, డబ్బు,

పోతూ వుంటాయ్." అన్నాడు గోపాలం మూతలు పడి పోతున్న కళ్ళను బలవంతంగా తెరుస్తూ.

"వీడు మామూలు దొంగ కాడు. గజదొంగ. తెలివైన దొంగ. తన దగ్గిర మూడు వేలున్నట్టు నన్ను నమ్మించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు! ఒరేయ్! రాస్కెల్, నువ్వు తాగినా తెలివిగానే వున్నావురా! నాకూ వున్నదిరా తెలివి. పైగా తాగలేదు కూడా!" కసిగా అనుకున్నాడు రామం.

బేరర్ బిల్లు తెచ్చాడు. గోపాలం పర్సు తీసి వంద రూపాయల నోటు ఇచ్చాడు.

మొత్తం మీద ఒక వంద రూపాయల నోటు వున్నట్టుంది. అది ఎవరి జేబులోనుంచి కొట్టేశాడో!

బేరరు ఐదురూపాయలు ఇచ్చి గోపాలం లేచి నిల్చున్నాడు. తూలి కుర్చీ పట్టుకున్నాడు.

"రామంగారూ! ఈ పర్సు మీ దగ్గిర వుంచండి. ఇందులో చాలా డబ్బు వుంది. నేను మత్తులో వున్నాను. వళ్ళు తెలియకుండా నిద్ర పోతే ఎవరైనా తీసేస్తారు" అంటూ పర్సు అందించాడు.

రామం పర్సు అందుకున్నాడు. పర్సు లావుగానే వుంది.

ఓ క్షణం రామానికి అతని మాటల్లో నిజాయితీ వున్నట్టు అనిపించింది.

అంతా దొంగ వేషం! తను ఆ పర్సు ఎక్కడ పెడతాడో చూడాలనే ప్రయత్నం తన జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ ఎత్తు వేశాడు తను మాత్రం తక్కువ తిన్నాడా ఏం? దీన్ని కోటు జేబులోనే పెట్టుకుంటాడు. తనకు వేరే జేబులే లేనట్లు ప్రవర్తిస్తాడు. అయినా వాడి బొంద ఇందులో ఏముంటుంది గనుక? ఏవో పిచ్చి కాగితాలూ బిల్లులూ వుండి వుంటాయి.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు? మీరు ఒంగోలులో దిగిపోయే ముందు నన్ను లేపి ఇచ్చేయండి." అన్నాడు గోపాలం

రామం పర్సు కోటుజేబులో పెట్టుకున్నాడు.

"జాగ్రత్త కోటుజేబులో పెట్టుకున్నారు. షర్ట్ జేబు లేదా?" గోపాలం అడిగాడు.

"చిక్కావురా బిడ్డా! నేను ముందే అనుకున్నాను. నువ్వు నా జేబుల రహస్యం తెలుసుకోవడానికే ఈ పర్సు నాకిచ్చావని" అనుకుంటూ "నా షర్టుకు జేబులేదండీ!" అన్నాడు. ఆ విషయం చెప్పే అవకాశం వచ్చినందుకు రామానికి సంతృప్తిగా వు ది. నిశ్చింతగా వుంది.

గోపాలం తడబకుతూనే ప్లాట్‌ఫారం చేరాడు. రామం భుజంమీద చెయ్యివేసి రైలు పెట్టెలోకి ఎక్కాడు.

బండి బయలుదేరింది. సీట్లు చాలా వరకు ఖాళీగానే వున్నాయ్. గోపాలం ఇద్దరు మనుషులు కూర్చోగల స్థలంలో ముడుచుకొని పడుకున్నాడు.

రామానికి పర్సులో ఎంతవుందో చూడాలనే కుతూహలం కలిగింది. బాత్ రూంలోకి వెళ్ళి నోట్లు లెక్కపెట్టేడు. రామం ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. మూడువేలు వున్నాయ్. హోటల్లో మార్చిన వందరూపాయల్లో మిగిలిన కొన్ని పది రూపాయల నోట్లుకూడా వున్నాయ్.

రామం తిరిగి సీటు దగ్గరకు వచ్చాడు. గోపాలం మంచి నిద్రలో వున్నాడు. నిద్ర నటిస్తున్నాడేమో ననే అనుమానంతో ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాడు.

ఆ ముఖం ఎంత అమాయకంగా కన్పించింది.

చిన్నపిల్లవాడిలా ఇంత నిశ్చింతగా నిద్రపోతున్న ఇతను దొంగా! కాదు. కాదు ... తనే అనవసరంగా భయపడ్డాడు. అతన్ని అనుమానించాడు.

అయినా రామం తెల్లవార్లూ కూర్చునే వున్నాడు. తెల తెల వారుతుండగా ఒంగోలు స్టేషన్ వచ్చింది.

రామం లేచి నిల్చున్నాడు. బ్యాగ్ తీసుకున్నాడు. ఓ క్షణం హాయిగా నిద్రపోతున్న గోపాలం ముఖంలోకి చూసి దిగిపోయాడు.

"ఆగు!" ప్లాట్ ఫారంమీద నడుస్తున్న రామం ఉలిక్కిపడి ఆగాడ .

తననుకాదు. అరే అతను పర్సు తనదగ్గిరే వుండిపోయిందే? తను మర్చిపోయాడు. బండి ఆగివుంది. వెళ్ళి ఇచ్చేస్తే? తను బండి ఎక్కగానే అది కదిలితే? పోనీయి

తర్వాత పంపించవచ్చులే. స్టేషన్ బయటకి నడిచాడు. బండి బయలుదేరింది. చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

అతని అడ్రసు తన దగ్గిర లేదుగా? ఎలా పంపించడం? అతను తనని గురించి ఏమనుకుంటాడు? దొంగ అనుకుంటాడేమో? అనుకోనియ్! తను నిజంగా దొంగతనం చేశాడా ఏమన్నానా? మర్చిపోయాడు! అంతేగా? మనియార్డరు ద్వారా పంపాలంటే అతని అడ్రసు లేదాయె.

"అబద్ధం! నువ్వు మర్చిపోలేదు. కావాలనే దిగేశావ్.

"నువ్వు దొంగవు. ఘరానా దొంగవు" లోపల ఏదో అరిచింది.

"ఏయ్ నువ్వు నోర్మూయ్! నేనేం కావాలని మర్చిపోలేదు. నిజంగా నేను మర్చిపోయాను. ఇందులో దొంగతనం ఏముంది? అతనిమీద నాకూ జాలిగానే వుంది. ఇలా జరిగినందుకు బాధగానే వుంది."

బస్‌మని తల ఎత్తిన అంతరాత్మ నెత్తిమీద ఒకటివేసి దాన్ని పడుకోబెట్టాడు రామం.

* * *

మళ్లీ చివ్వున అంతరాత్మ తలఎత్తి "ఏం? ఆరోజు నన్ను కసిరికొట్టావుగా? నిజంగా మర్చిపోతే ఆ డబ్బు ఇప్పుడు ఇచ్చెయ్!" గట్టిగా అరిచింది!

దీని సిగతరగ ఇదొకటి మధ్యలో మాటకు ముందు నేను వున్నానంటూ బయలుదేరుతుంది.

"ఏడ్చావ్ లే నోరు మూసుకో! ఇప్పుడు నా దగ్గిర అంతడబ్బు ఎక్కడుంది?"

"ఇప్పుడు లేకపోతేనేం? అతన్ని ఇంటికి తీసుకెళ్ళు. రేపు సర్దు."

"మంచిదానివే! దొంగవేషం వాడూనూ! పక్కా దొంగలా కన్పిస్తున్నాడు."

"నీకంటేనా?"

"నువ్వు నోరుమూస్తావా లేదా?"

చెవులు గింగురుమనేలా నవ్వింది అంతరాత్మ.

"ఏమిటా పిచ్చినవ్వు?"

"దొంగ మంచివాణ్ని దొంగ అంటుంటేను..." మళ్ళీ నవ్వు.

"నేను దొంగనా? వాడు మంచివాడా? ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు."

"అవును. లోకం దృష్టిలో నువ్వు మంచివాడివే. నీకు చాలా మంచిపేరు వుంది. పరస్త్రీలను కన్నెత్తి (దొంగ చూపులుతప్ప) చూడవు. పదిమందిలో (రహస్యంగా తప్ప) తాగవు. చాలామంచివాడివి. ఎవరూ తెలుసుకోలేరనుకుంటే తప్ప దొంగతనం, రంకుతనం చెయ్యవు."

"నువ్వు నోరుమూసుకుంటావా లేక గొంతు పిసకమంటావా?"

"నా గొంతు వదిలెయ్! ఊపిరాడటం లేదు. నాకెందుకులే. నీ ఇష్టం వచ్చినట్టే చెయ్!"

"అలారా దారికి! మాటకుముందు నే నున్నానంటూ బయలుదేరకు. జాగ్రత్త!"

"ఏరా రామం! ఒంట్లో బాగాలేదా? ఒళ్ళంతా చెమట్లు పట్టిందేం?" రామం స్నేహితుడు ప్రశ్నించాడు.

రామం తుళ్ళిపడ్డాడు. "ఏదోరా కొంచెం గిడ్డీగా వుంది" అంటూ కర్చీఫుతో ముఖం తుడుచుకోసాగాడు.

"వీరేనా మీ స్నేహితులు మద్రాసు వెళుతుంది?"

"మళ్ళీ తగలడ్డావ్?" అనుకున్నాడు రామం. "అవును" అని సమాధానం చెప్పాడు.

"ఇతనెవరు?" పైనుంచి కిందకు శల్యపరీక్ష చేస్తూ అడిగాడు రామం స్నేహితుడు.

"నాపేరు గోపాలం. ఒకప్పుడు బ్యాంకులో పనిచేసే వాణ్ని."

"మరి ఇప్పుడో?" రామం స్నేహితుడు అడిగాడు

"నా వేషం కన్పించడంలా! ఇప్పుడు నిరుద్యోగిని. ఉద్యోగం పోయింది."

"ఏం, ఏం చేశావ్?"

ఏక వచన ప్రయోగానికి ఆశ్చర్యపోతూ ఓ నిముషం అతని ముఖంలోకి చూశాడు గోపాలం.

"క్యాష్ మూడువేలు పోయింది. ఇక్కడే, ఈ విజయవాడ నుంచి ఇదే బండికోసం ఎదురు చూస్తూ పోగొట్టుకున్నాను. ఆరోజే ఇన్‌స్పెక్షన్ జరిగింది. వేరేడబ్బు తెచ్చి

పెట్టే సమయంకూడా లేకపోయింది. మా బాస్ నోరు పారేసుకున్నాడు. కోపంతో నాలుగు తగిలించాను. ఉద్యోగం పోయింది. జైలుకు కూడ వెళ్ళాను. తిరిగి వచ్చేటప్పటికి నా భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది. దొంగతో కాపురం చెయ్యనని డైవోర్సుకు కోర్టుకు వెళ్ళింది." నవ్వుతూ చెప్పాడు గోపాలం.

రామం ముఖంలోకి చూశాడు.

"మీకు ఒంట్లో బాగా లేనట్లుంది. కాసేపు కూర్చోండి" అన్నాడు గోపాలం.

"అబ్బే! నాకేం లేదు బాగానే వుంది." నంగినంగిగా అన్నాడు రామం.

"ఇంకా నయమే అతను నన్ను గుర్తుపట్టలేదు. గుర్తుపడితే ఏం చేసేవాడో?"

రామం లో లోపల వణికి పోతున్నాడు.

బండివచ్చింది. రామం స్నేహితుడు ఎక్కాడు. బండి కదలబోయేముందు రామం భుజంమీద చెయ్యివేసి "వస్తానండి రామంగారూ!" అన్నాడు గోపాలం.

రామం అదిరిపడి గోపాలం ముఖంలోకి చూశాడు. గోపాలం కదుల్తున్నబండి ఎక్కి, డోర్ దగ్గిర నిలబడి నవ్వుతూ చెయ్యి ఊపాడు.

రామం అప్రయత్నంగా రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాడు.